

A DÍVKY
MLČELY
Pat Barkerová

VYŠEHRAĐ

*Mým dětem, Johnovi a Anně;
a jako vždycky s něžnou vzpomínkou na Davida*

Copyright © Pat Barker, 2018
Translation © Kateřina Novotná 2019
Cover illustration © Sarah Young, 2018

„Čím myslíte, že začíná evropská literatura?“ zeptal se, když si na prvním semináři udělal docházku. „Hádkou. Veškerá evropská literatura pramení ze sporu.“ Pak zvedl *Iliadu* a přečetl studentům úvodní verše. „Božská Múzo, zpívej o zhoubném hněvu Achilleově... Začni o tom, jak se poprvé střetli, Agamemnón, král mužů, a hrdina Achilleus.“ A o co že se ti dva udatní, násilničtí mužové pohádali? Jádrem sporu je primitivní jako při hospodské rvačce. Tahají se o ženskou. Vlastně o děvče. O dívku, kterou ukradli jejímu otci. O dívku, unesenou jako válečnou kořist.“*

Philip Roth, *The Human Stain*

* (V překladu Jiřího Hanuše vydalo pod názvem *Lidská skvrna* nakladatelství Volvox Globator, Praha 2005, s. 11)

**ČÁST
PRVNÍ**

1

Slavný Achilleus. Skvělý Achilleus, oslnivý Achilleus, božský Achilleus... jak se ta přívzviska vrší. My jsme mu tak nikdy neříkali; my jsme mu říkali „řezník“.

Rychlonohý Achilleus. Tohle je podstatné. Žádný věhlas, žádná sláva, ale rychlost, ta pro něj byla typická. Říká se, že jednou pronásledoval přes trójskou pláň boha Apollóna. Apollón se nakonec dostal do úzkých a údajně pravil: „Mě nezabiješ, jsem nesmrtelný.“ „To ano,“ odvětil Achilleus. „Oba ale víme, že kdybys nebyl nesmrtelný, byl bys mrtvý.“

Ani bůh nesměl mít poslední slovo.

•••

Ještě jsem ho neviděla, a už ho bylo slyšet: jeho bojový pokřik se rozléhal pod hradbami Lyrnéssu.

Nám ženám – dětem samozřejmě také – přikázali, abychom odešli do pevnosti, s náhradním oblečením a takovým množstvím jídla a pití, kolik uneseme. Jako slušná vdaná žena jsem vycházela z domu málokdy – v mém případě to ovšem nebyl dům, ale palác – takže kráčet ulicí za bílého dne pro mě bylo svátkem. Skoro. Smály jsme se, povzbuzovaly se a vtipkovaly, ale myslím, že ve skrytu duše nás tížily starosti. Mě tedy rozhodně ano. Uvědomovaly jsme si, že muži ustupují. Potyčky, dříve na břehu a kolem přístavu, se teď